

DE GLORIE VAN CHRISTUS

Hoe een gemeente kan gaan groeien
als zij Gods heerlijkheid zoekt
[uitgebreide notities]

Jos Douma
Gods Geest werkt
11 maart 2006

1) De natuur is een weerspiegeling van Gods heerlijkheid.

- a) Het gaat over de heerlijkheid van God, iets groots, iets vreemds wellicht, iets wat we ook niet echt kennen, en daarom beginnen we bij wat wel bekend is, en wat voor veel mensen direct tot de verbeelding spreekt: de natuur. Natuurverschijnselen waar je ongelooflijk van onder de indruk bent: ontzagwekkend, indrukwekkend, huiveringwekkend soms. Zoals: immense watervallen, een bergmassief met besneeuwde toppen, een stormende zee als de avond valt, gevaarlijke ravijnen, een wildpark met de meest uiteenlopende diersoorten, ontoegankelijke rotspartijen, de prachtigste onderwaterpanorama's, een donderend onweer met felle bliksemschichten, de meest mooie wolkenluchten, een vulkaanuitbarsting, een besneeuwd winterlandschap.
- b) Vaak denken we dat de natuur Gods heerlijkheid is. Maar dat is niet zo. Het is een weerspiegeling van Gods heerlijkheid, zoals het licht van een reflector niet meer is dan een weerspiegeling van het licht dat erop schijnt. Genieten van de natuur is niet genieten van God, maar genieten van een weerspiegeling van Gods glorie.
- c) C.S. Lewis heeft iets geschreven over de natuur en de heerlijkheid van God. 'De natuur heeft me nooit geleerd dat er een God bestaat, vol van heerlijkheid en oneindige majesteit. Daar moest ik op een andere manier achter komen. Maar de natuur gaf het woord *heerlijkheid* wel betekenis voor me. Ik weet nog altijd niet waar ik die anders had moeten vinden. Ik zie niet hoe de 'vreze' Gods ooit iets anders voor me had kunnen betekenen dan de elementairste voorzorgsmaatregelen voor eigen veiligheid, als ik sommige gevaarlijke ravijnen en ontoegankelijke rotspartijen nooit had gezien.' (In het Engels: 'Nature never taught me that there exists a God of glory and of infinite majesty. I had to learn that in other ways. But nature gave the word glory a meaning for me. I still do not know where else I could have found one. I do not see how the "fear" of God could have ever meant to me anything but the lowest prudential efforts to be safe, if I had never seen certain ominous ravines and unapproachable crags.')
- d) De natuur is weliswaar prachtig in haar schoonheid, maar haalt het niet bij de heerlijkheid van God zelf. Vergelijk hierbij ook wat er in de Nederlandse Geloofsbelijdenis staat, in artikel 2: de door God geschapen, onderhouden en geregeerde wereld 'is voor onze ogen als een prachtig boek, waarin alle schepselen, groot en klein, de letters zijn, die ons te aanschouwen geven wat van God niet gezien kan worden, namelijk *zijn eeuwige kracht en goddelijkheid*, zoals de apostel Paulus zegt in Romeinen 1:20'.
- e) Want dat is nu ook het probleem als het gaat over de heerlijkheid van God. De natuur kunnen we zien: we gaan naar buiten, we gaan op reis, we gaan een

dagje in de natuur wandelen of desnoods bekijken we een natuurfilm of een fotoboek. Maar hoe is dat bij God? Kunnen we Gods heerlijkheid zien zoals we de schoonheid een bergmassief met besneeuwde toppen kunnen zien? Kunnen we wel onder de indruk raken van zijn glorie zoals we onder de indruk zijn van de ondergaande zon? En beseffen we wel dat de natuur weliswaar prachtig en machtig, indrukwekkend en ontzagwekkend kan zijn, maar toch niet meer is dan een weerspiegeling van Gods glorie, die veel groter en heerlijker en majestueuzer en indrukwekkender is?

2) Gods heerlijkheid is zijn indrukwekkende uitstraling.

- a) Eigenlijk moet ik dus spreken over iets onuitsprekelijks. Daarom ben ik ook wel verlegen om hierover te spreken. Want Gods glorie is onuitsprekelijk. Er zijn geen woorden voor. Natuurlijk, er zijn wel woorden voor (glorie, heerlijkheid, kracht, uitstraling, indrukwekkendheid, glans, majesteit). Maar al die woorden zijn niet meer dan ontoereikende verwijzingen naar een werkelijkheid die onuitsprekelijk groot en mooi en heilig en ontzagwekkend is.
- b) Gelukkig kunnen in elk geval wel onze verbeeldingskracht te hulp roepen (waar in de bijbel ook zo vaak een beroep op wordt gedaan) en gebruiken als we in het Oude Testament lezen over Gods heerlijkheid. Met onze verbeelding - een gave van de glorierijke Schepper! - kunnen we ons er iets van proberen voor te stellen:
 - i We zien voor ons, in onze verbeelding, de wolkkolom en vuurzuil die voor het volk uitgingen (Exodus 13:21-22). Het zijn tekens van Gods heerlijke aanwezigheid.
 - ii We staan op afstand mee te kijken naar de ontzagwekkende verschijning van de HERE op de berg Sinaï als Hij de Tien Woorden gaat geven (Exodus 19:16-21).
 - iii We proberen het ons voor te stellen, als Gods heerlijkheid neerdaalt op de tabernakel, die tent waarin God bij zijn kinderen wil wonen, zodat de tabernakel ermee vervuld wordt (Exodus 40:34-38).
- c) Ook al zijn woorden niet meer dan ontoereikende verwijzingen naar een werkelijkheid die onuitsprekelijk veel groter is, toch helpen ze wel. Ik houd van woorden. God houdt ook van woorden. Zijn openbaring in de bijbel is één en al woord! Zijn Zoon is zelfs het Woord! Ik heb een aantal woorden bij elkaar gebracht uit de Nieuwe Bijbelvertaling. Elk van die woorden laat weer iets anders oplichten van de werkelijkheid die ermee wordt aangeduid. In de Nieuwe Bijbelvertaling worden voor het hebreeuwse *kabood* en het griekse *doxa* onder andere deze zes vertaalwoorden:
 - i Majesteit (Exodus 24:15-18)
 - ii Aanwezigheid (Exodus 29:43)
 - iii Luister (Deuteronomium 5:24)
 - iv Glorie (Psalm 57:12)
 - v Grootheid (Johannes 1:14)
 - vi Nabijheid (Romeinen 3:23)
- d) Ik geef ook een zevental samenvattende, beschrijvende aanduidingen voor de werkelijkheid van Gods heerlijkheid. Het zijn uitdrukkingen die je moet proeven, moet wegen, op je in moet laten werken. Je moet er met je geheiligde verbeelding zelf 'plaatjes' bij maken. Daarbij helpt Gods natuur op een geweldig mooie manier (denk aan de stralende zon, de uitgestrekte zee, de kleuren van een bloemenzee bij Lisse, een duinlandschap, een

bergmassief, een donkere, wolkenloze nacht als miljoenen sterren zichtbaar zijn).

- i Zijn heilige schoonheid
 - ii Zijn transformerende uitstraling
 - iii Zijn krachtige aantrekkelijkheid
 - iv Zijn ontzagwekkende nabijheid
 - v Zijn genadige indrukwekkendheid
 - vi Zijn huiveringwekkende aanwezigheid
 - vii Zijn adembenemende grootheid
- e) Denk er (samen met iemand anders) eens hardop over na welke uitdrukking je het meeste aanspreekt, het meeste aan verbeelding wakker roept. Of vind je het nog steeds lastig om je iets voor te stellen bij 'de heerlijkheid van God' en ervaar je het als nogal abstract? Welk natuurverschijnsel komt er op je netvlies als je hiermee bezig bent?
- f) Besef opnieuw: de beelden van de natuur zijn slechts een weerspiegeling van de heerlijkheid van God. Als je bijvoorbeeld bij een indrukwekkend mooi gebouw staat, dat staat te stralen in de zon, en je gaat je vergapen aan de schaduw van dat gebouw (ongetwijfeld ook indrukwekkend), dan vergeet je dus dat het gebouw zelf vele malen mooier is dan de schaduw.
- g) 'Hoe kan een gemeente gaan groeien als zij Gods heerlijkheid zoekt?' Over die vraag gaat het. Eerst moeten we er dan iets van proeven, we moeten gevoeld hebben wat die heerlijkheid is. Maar willen we dat wel? Want het gaat niet over ons. Wij zijn niet direct in beeld. We worden er alleen maar steeds kleiner en nietiger van, naarmate we ons verdiepen in, vergapen aan, verpletterd worden door de heerlijkheid van God. Als je bij een groots bergmassief staat, of aan de voet van kletterende watervallen, dan ben jij en zijn andere mensen niet zo interessant meer. Maar we zijn soms zo verschrikkelijk mateloos met onszelf bezig. Dan roepen we: 'ach en wee en wat ben ik zondig'. Of we roepen: 'gaaf, ik heb ook gaven'. Of we zingen en we swingen en we loven en we prijzen. Maar daarin bestaat het gevaar dat we geen oog hebben voor Gods heerlijkheid maar alleen nog maar voor ons zingen en swingen, ons loven en prijzen. Er zijn zoveel subtiele manieren om met onszelf bezig te zijn. Ze lijken soms heel vroom en ze zijn wellicht vaak echt en authentiek. Maar het draait uiteindelijk toch nog steeds om onszelf, om ons ego, ons weliswaar aanbeddende, prijzende en zingende ego. Maar toch: ons ego. Het 'Look at Me' van God is vervangen door het 'Look at me' van onszelf. 'Look who's praising.' 'Look, who's praying.' 'Look, who's growing spiritually.'
- h) Maar vergeet nooit dit: God verheugt zich mateloos in zijn heerlijkheid. Hij is er steeds weer op uit om zijn eigen heerlijkheid te verhogen. Ja, Hij heeft er zelfs voor gezorgd dat als mensen zijn heerlijkheid niet opmerken ('alle mensen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods', Romeinen 3:23, vertaling 1951), dat de natuur doorgaat, altijd maar doorgaat met het vertellen en prijzen van zijn eer (Psalm 19:2-3): 'De hemel verhaalt van Gods majesteit, het uitspansel roemt het werk van zijn handen, de dag zegt het voort aan de dag die komt, de nacht vertelt het door aan de volgende nacht.'

3) We zien de heerlijkheid van God nu in Christus.

- a) We moeten nu een volgende en heel belangrijke stap zetten. Want we mogen niet blijven steken in de oudtestamentische openbaring van God in zijn glorie.

We mogen ook niet blijven steken in Gods machtige schepping. Het Nieuwe Testament maakt dit duidelijk: Gods heerlijkheid is verschenen in Jezus Christus: 'Jezus, Gods heerlijkheid verschijnt!' (Opwekking 534).

- b) We zien de glorie van God in Christus. Buiten Hem om - dat is de boodschap van het evangelie - zullen we nooit echt iets zien en ervaren van Gods heerlijkheid. De bijbel zegt: Jezus Christus is Gods heerlijkheid. Een aantal bijbelteksten maakt dat duidelijk. Ik noem er drie (steeds eerst in de NBV-2004 en dan in de NBG-1951).
 - i 2 Korintiërs 4:4: De God die heeft gezegd: 'Uit de duisternis zal licht schijnen,' heeft in ons hart het licht doen schijnen om ons te verlichten met de kennis van zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus. / Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus.
 - ii Hebreeën 1:3: In hem schittert Gods luister, hij is zijn evenbeeld, hij schraagt de schepping met zijn machtig woord / Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht.
 - iii Johannes 1:14: Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond, vol van goedheid en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader. / Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid.
- c) Als we ons willen richten op de heerlijkheid van God, als we Gods heerlijkheid willen zoeken om zo als gemeente te groeien, dan moeten we dus weten, dat wie zoekt vindt in Christus. We moeten ons dus concentreren op de glorie van Christus. Want als we die zien, zien we de glorie van God. Gods gemeente op aarde zal geestelijk groeien naarmate ze de glorie van Christus kent en ziet en ervaart en ervan geniet.

4) De glorie van Christus is de volheid van zijn meest veelkleurige volmaaktheden.

- a) Maar wat is nu die glorie van Christus? Wat is de schoonheid van een waterval, een onderwaterpanorama, een stormende zee, een ontoegankelijke rotsformatie? Opnieuw moet ik zeggen: het is onuitsprekelijk, er zijn geen woorden voor. En toch moet ik woorden gebruiken om de werkelijkheid van Christus' glorie aan te duiden.
- b) Ik geef eerst een definitie. De glorie van Christus is *de volheid van zijn voortreffelijke en veelkleurige volmaaktheden waarin wij ons vol vrees verheugen* (zeven maal een 'v'). Dat is een hele mondvol, een bescheiden poging om iets van het onuitsprekelijke van zijn glorie onder woorden te brengen.
- c) Eerst maar even dit: de glorie van Christus is niet iets wat op afstand kan blijven. Het raakt ons. Daarom gaat het ook over 'waarin wij ons vol vrees verheugen'. Christus' glorie en onze vreugde horen bij elkaar! Want genieten behoort tot het wezen van christen-zijn, vanwege de glorie van God in Christus. Stelling: een vreugdeloze gemeente is dus een gemeente waar de glorie van Christus niet gekend en genoten wordt!

- d) Het is wel een vreugde die gepaard gaat met vrees. En dat is niet zozeer bang-zijn, als wel: onder de indruk zijn, overrompeld worden, versteld staan van zijn heiligheid. Als Jezus Christus verschijnt, zie je dat ook steeds gebeuren: dat mensen angstig op de grond vallen (Petrus, Johannes en Jacobus bij de verheerlijking op de berg, Matteüs 17; Johannes als Jezus aan hem verschijnt aan het begin van Openbaring).
- e) Deze verpletterende vreugde wordt opgeroepen, niet door wat in ons is, maar wat buiten ons is: de glorie van Christus. (Hoewel we ook zeker moeten doordenken wat het betekent dat Jezus zegt: 'Ik heb hen laten delen in de grootheid die u mij gegeven hebt, opdat zij één zijn zoals wij', Johannes 17:22). Die glorie is *de volheid van zijn voortreffelijke en veelkleurige volmaaktheden*. Ja, de woorden buitelen over elkaar heen, willen elkaar versterken, zijn zich bewust van hun ontoereikendheid. Deze glorie komt in beeld, we gaan er iets van proeven als we letten op: Jezus' *namen*, Jezus' *karaktertrekken*, Jezus' *daden* en Jezus' *woorden*. Want daarin komt zijn volmaaktheid en komen zijn volmaaktheden uit
- f) Ik leg er nu alleen de nadruk op dat in Jezus Christus de meest uiteenlopende, veelkleurige volmaaktheid in een onnavolgbare volheid bij elkaar komen. En dat is wat nu zijn glorie uitmaakt, een glorie die je nergens anders en bij niemand anders zult ontdekken. In Jezus gaan de meest uiteenlopende volmaaktheden een unieke verbinding aan.
- i Kruis en opstanding: we moeten niet denken dat als het steeds gaat over de glorie van Christus, dat het kruis dan buiten beeld raakt. Juist dat Jezus de Gekruisigde en Opgestane tegelijk is, is zijn glorie, zijn buitengewone volmaaktheid. Alleen maar kruis, dat is geen glorie. Alleen maar opstanding, dat is geen glorie. Dat Hij de Gekruisigde Opgestane is, de Heer met gaten in zijn handen die opvaart naar de hemel, dát is zijn glorie. Zo ook: genade én kracht. Genadige kracht en krachtige genade.
 - ii Lam en Leeuw: in dit beeld komt het allemaal bij elkaar. Een bijbelwoord dat erg helpt om te concentreren op de glorie van Jezus, is Openbaring 5. Speciaal deze woorden uit de verzen 5 en 6: 'Zie, de Leeuw uit de stam van Juda! En Ik zag een Lam.' We zien Jezus hier als een leeuw. Een leeuw is bewonderenswaardig vanwege zijn kracht en koninkrijkheid. Maar deze leeuw in de hemel is tegelijk een lam. Een lam is bewonderenswaardig vanwege zijn zachtmoedigheid en liefelijkheid. Jezus Christus is Leeuw en Lam tegelijk! Mooi hè! Hebt u de Narniafilm gezien? Zag u de leeuw?
 - iii Liefde en waarheid: Hij is liefdevol, eindeloos liefdevol, maar toch gaat dat nooit ten koste van de waarheid. Want Jezus is ook helder en confronterend. De waarheid kan ook pijn doen.
 - iv Zachtmoedigheid en rechtvaardigheid: Hij is zo zacht, zo warm, zo barmhartig, maar altijd tegelijkertijd eerlijk. Hij liegt niet, Hij laat het onrecht niet op zijn beloop.
- g) Lieve mensen, dit is eindeloos, dit is adembenemend, dit is indrukwekkend, dit is hemelbestormend. De glorie van Christus, die is zó groot en zó nabij, zó liefdevol en zó waar, zó kwetsbaar en zó krachtig! Ik voel me er ook onhandig bij, zo volkomen tekortschietend. Het is alsof je een uur lang praat over de indrukwekkende schoonheid van de Niagara-watervallen, terwijl alleen een

bezoek aan die watervallen het mogelijk maakt om die schone indrukwekkendheid ervan te ondergaan.

5) We moeten Gods heerlijkheid in Christus zoeken door Geest en Woord.

- a) Maar nadat we een beetje geproefd hebben wat die glorie van Christus is, komt de volgende vraag alweer: hoe kunnen we leren om die glorie te zien? Hoe leren we die kennen? Wat moet ik doen om Christus' glorie te aanschouwen? Ik wil daar nu in alle korthed een eenduidig antwoord op geven, en dat straks aan het einde van mijn verhaal nog iets verder uitwerken.
- b) De glorie van Christus leren we kennen en zien en ervaren en ondergaan door Geest en Woord. Als we het werk van de Geest links laten liggen, als we de Geest uitdoven, als we weigeren om ons te laten vervullen met de Geest, dan zullen we de glorie van Christus niet zien en leren kennen. En hoe gaat de Geest daarbij dan te werk? Hij gebruikt het Woord dat Hij zelf heeft geademd, het Woord dat Hij gegeven heeft en steeds opnieuw geeft, het Woord dat Hij liefdevol geboren deed worden en even liefdevol koestert en bewaart. Dat Woord vinden we in de heilige Schriften. Zonder die Geest blijven de Schriften een dode letter, een verzameling waarheden of regels, een historisch verslag van hoe het eens was. Maar met de Geest verbonden wordt dat evangelie een kracht, een onweerstaanbare kracht, vol dynamiek, vol liefde, vol glorie, een levensveranderende boodschap. De levende Geest maakt het Woord levend. Zonder Hem blijft er een sluier over. Met Hem hoeft er niet meer te gebeuren dan dit: dat het tot klinken wordt gebracht om te resoneren in harten die door Hem ontvankelijk zijn gemaakt. Want 'het evangelie is Gods reddende kracht voor allen die geloven' (Romeinen 1:16).
- c) Ik lees daarom nu voor, om er samen met jullie allemaal naar te luisteren, in de kracht van de Geest: Jesaja 53:1-5 en Openbaring 1:12-18, om in die twee bijbelgedeelten iets te proeven van die meest uiteenlopende, voor ons gevoel zelfs onverzoenbare volmaaktheden van Jezus.

6) Geestelijke gemeentegroei is vrucht van toegewijde concentratie op de glorie van Christus.

- a) Het thema van dit verhaal is: hoe een gemeente kan gaan groeien als zij Gods heerlijkheid zoekt. Het ging tot nu toe vooral over die heerlijkheid van God, de glorie van Christus als de Opgestane Gekruisigde.
- b) Maar wat bedoelen we eigenlijk als we het hebben over een gemeente die groeit? Wat wil ik als predikant eigenlijk? Ik ben voorganger van de Fonteinkerk in Haarlem. Het is een gemeente van ongeveer 300 leden. Betekent gemeentegroei voor mij dat we over een paar jaar bijvoorbeeld 500 leden hebben? Dat zou ik zeker wel willen, maar daar richt ik me in mijn bediening niet op. Ik richt me op geestelijke gemeentegroei, groei in de diepte, groeien in het kennen van God in Christus, geïnspireerd door de heilige Geest. En ik richt me daarop in de hoop en de verwachting dat dat ook groei in getal zal gaan betekenen. Maar wanneer en met hoeveel, dat weet ik niet, en eigenlijk interesseert dat me ook niet. Ik sta open voor de mogelijkheid dat de gemeente helemaal niet groeit maar zelfs afneemt in getal, omdat 'genieten van de glorie van Christus' niet iets is waar iedereen op zit te wachten, omdat we dan echt heel erg van onszelf af moeten kijken.
- c) In dit verband vind ik het ook belangrijk dat we als plaatselijke kerken ons niet laten leiden door de laatste trends in gemeenteopbouw of door thema's die op

dit moment heel veel aandacht naar zich toe trekken (zoals de gaven van de Geest). Er is vooral heel veel denkkraft en gebedskraft en Geestkracht nodig die zich richt op het kennen en bekend maken van de glorie van Jezus Christus. Daarbij is het zeker nodig en vruchtbaar om als plaatselijke kerken beleidsplannen te maken en visies te formuleren, als dat maar gedragen wordt door en gepaard gaat met een geestelijke en verdiepende vernieuwing die gecentreerd is op Jezus Christus in zijn volheid.

- d) Eén bijbeltekst lijkt me in dit alles van cruciaal belang. Het is 2 Korintiërs 3:18. En dat is eigenlijk ook het enige wat ik wil zeggen over het proces van (geestelijke) gemeentegroei. We moeten heel eenvoudig leren geloven wat Gods Woord hier zegt: 'Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer aanschouwen, zullen meer en meer door de Geest van de Heer naar de luister van dat beeld worden veranderd.'
- e) Als ik dat heel kort in eigen woorden samenvat, dan doe ik dat zo: 'Hoe meer we kijken naar Jezus, des te meer zullen we lijken op Jezus.' Dat is ook de boodschap van mijn boek 'Jezus uitstralen. Worden als Hij'. 'Als we meer gaan kijken naar Jezus, zullen we meer gaan lijken op Jezus.'
- f) De volgende opmerkingen wil ik in alle korthed bij dit bijbelwoord maken:
 - i Het gaat om een onbedekt gezicht. Dat is niet vanzelfsprekend. Er kan maar zo een sluier voor onze ogen zitten waardoor we niet goed kunnen kijken. Die sluier wordt alleen weggenomen als we ons bekeren tot Christus (2 Korintiërs 3:14-16).
 - ii De 'luister van de Heer' is de glorie van Christus. We worden opgeroepen om daarnaar te kijken met de ogen van ons hart. Deze glorie van Christus is groter dan de heerlijkheid van God die Mozes heeft gezien: 'De luister van toen is niets in vergelijking met de overweldigende luister van nu' (2 Korintiërs 3:10).
 - iii Al kijkend en aanschouwend zullen we in een veranderingsproces terecht komen. Het gaat niet van het ene op het andere moment, maar van 'meer en meer'. Het kost tijd, God neemt er de tijd voor en wij mogen geduldig zijn.
 - iv De verandering die ontstaat is het werk, niet van onszelf, maar van de Geest van de Heer. Het is de Geest van Jezus Christus zelf die krachtig en liefdevol aan het werk gaat als we onze ogen richten op Jezus.
 - v Het 'eind-beeld' is duidelijk: Jezus Christus. We gaan op Hem lijken! Niet van de ene op de andere dag. Op deze aarde ook nog niet volmaakt omdat er zoveel zondige tegenkrachten werkzaam zijn. Maar hoe dan ook: de glorie van Jezus (zijn liefde, zijn genade, zijn zachtmoedigheid, zijn bewogenheid) zal zichtbaar worden in de levens van Gods kinderen.
- g) En hier loopt het allemaal op uit: 'Vader, u hebt hen aan mij geschonken, laat hen dan zijn waar ik ben. Dan zullen zij de grootheid zien die u mij gegeven hebt omdat u mij al liefhad voordat de wereld gegrondvest werd' (Johannes 17:24). Daarheen zijn we op weg. Dat is het doel. Hierom gaat het in de hemel: dat we de glorie van Gods Zoon zien. Deze werkelijkheid mag nu al haar licht vooruitwerpen op ons leven hier en nu op aarde.

7) Concentratie op de glorie van Christus - een handreiking.

- a) Hoe doe je dat nu? Hoe gaat jouw gemeente groeien? Misschien ga je straks hier weg, zeer geïnspireerd, maar zie je ertegenop om morgen je plek in te nemen in je eigen gemeente: 'Waarom gaat hier alles zo moeilijk? Waarom zit alles hier zo vast, zo potdicht?' Die gedachten zullen niet tot een zegen voor de gemeente zijn.
- b) Ik wil graag een wijsheid meegeven van Mahatma Gandhi: 'Wees zelf de verandering die je in de wereld wilt zien.' Oftewel: 'Wees zelf de verandering die je in je gemeente wilt zien.'
- c) Als ik dat heel kort onder woorden mag brengen met een bekende, klassieke formulering die we kennen uit het Avondmaalsformulier, dan zeg ik het zo: *de harten omhoog - op Jezus Christus zien!* Dat is alles. Dat leren we juist aan het Avondmaal.
- d) Hoe doe je dat. Vier manieren.
 - i **Studie.** Verdiep je in de bijbel. Doe een studie rond het woord heerlijkheid/glorie in de bijbel. Lees artikelen, preken, boeken over de glorie van God en de luister van Christus. We hebben persoonlijk en als gemeente ook weer verdieping nodig, het lef om aan grondige bijbelstudie te doen en om de tanden van ons hart te zetten in belangrijke bijbelse en theologische thema's.
 - ii **Meditatie.** Laat je studie gepaard gaan met meditatie: op een persoonlijke manier, lang en liefdevol luisteren naar woorden van God die in de Schrift naar je toekomen. Hierbij geldt: niet het vele is goed, maar het goede is veel. Lees overdenkingen en andere meditaties over Jezus, over wie Hij is, over zijn woorden, zijn namen, zijn daden, zijn karaktertrekken. Durf in de stilte te zijn, er tijd voor uit te trekken. Doe het biddend en wees je bewust van de krachtige werking van de heilige Geest.
 - iii **Aanbidding.** Laat heel je leven een vorm van aanbidding zijn. Want aanbidding is allereerst een levensstijl. Niet alleen hier zingend, maar ook straks in de auto of de trein, en morgen in de kerk, en maandag op ons werk, zijn we geroepen om te aanbidden. Het gaat om een hart vol aanbidding dat gevoed wordt door kennis van God. Maar zoek inderdaad ook maar plaatsen waar je samen met andere Jezus-minnaars kunt zingen tot zijn eer. Heel veel Opwekkingsliederen brengen prachtig onder woorden hoe mooi het is om te genieten van de glorie van Jezus.
 - iv **Proclamatie.** Proclamatie is het hardop uitspreken van bijbelteksten in het geloof dat je zo de realiteit zult ondergaan van datgene wat er wordt uitgesproken als Woord van God. Ik heb zeven teksten uitgekozen die als proclamatie-woorden kunnen dienen (je vindt ze hieronder). Leer ze uit je hoofd. Laat ze landen in je hart. Spreek ze uit, vol liefdevolle overgave, in de verwachting dat de Geest ze levend voor je maakt en dat ze leiden tot verandering in je eigen leven.
- e) Ik geloof dat er géén andere weg tot vernieuwing van de christelijke gemeente is dan een concentratie op de glorie van Christus vanuit de genadige gemeenschap die de Geest ons met Hem geeft! Zo wordt God de Vader geëerd!
- f) Ik geloof dat de Geest van Jezus al bezig is om heel veel harten en ogen te openen. Ik geloof dat Jezus Christus zelf, Lam en Leeuw tegelijk, bezig is om

harde harten zacht te maken, blinde ogen maakt Hij ziende, gevangenen is Hij aan het bevrijden.

De Glorie van Christus

Zeven teksten om dagelijks te proclameren in het gebed dat de Geest onze ogen en onze harten steeds meer opent voor de glorie van Christus.

Johannes 1:14

Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond, vol van goedheid en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader.

Johannes 17:24

Vader, u hebt hen aan mij geschonken, laat hen dan zijn waar ik ben. Dan zullen zij de grootheid zien die u mij gegeven hebt omdat u mij al liefhad voordat de wereld gegrondvest werd.

2 Korintiërs 3:18

Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer aanschouwen, zullen meer en meer door de Geest van de Heer naar de luister van dat beeld worden veranderd.

2 Korintiërs 4:6

De God die heeft gezegd: 'Uit de duisternis zal licht schijnen,' heeft in ons hart het licht doen schijnen om ons te verlichten met de kennis van zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus.

Hebreeën 1:3

In hem schittert Gods luister, hij is zijn evenbeeld, hij schraagt de schepping met zijn machtig woord; hij heeft, na de reiniging van de zonden te hebben voltrokken, plaatsgenomen aan de rechterzijde van Gods hemelse majesteit.

Hebreeën 12:2

Laten we daarbij de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooiër van ons geloof: denkend aan de vreugde die voor hem in het verschiep lag, liet hij zich niet afschrikken door de schande van het kruis. Hij hield stand en nam plaats aan de rechterzijde van de troon van God.

Openbaring 5:13

Aan hem die op de troon zit en aan het lam komen de dank, de eer, de lof en de macht toe, tot in eeuwigheid. Amen.